

Sazenice pro nový les si pěstujeme sami

Zvláštností Lesní správy Buchlovic státního podniku Lesy České republiky je pěstování sazenic lesních dřevin ve svých osmi lesních školkách v revírech Bohuslavice, Staré Hutě, Buchlovic, Buchlov, Velehrad, Jankovice, Kostelany a Kvasice. Celková výměra těchto lesních školek je 3,42 ha.

LS Buchlovic k tomuto kroku přistoupila již v roce 1995, poté, co tehdejší dodavatel prací pěstební činnosti, Lesní společnost Buchlovic, dovezl koncem měsíce března 1994 na 200 tisíc přerostlých a narašených sazenic buku lesního k jarnímu zalesnění. Tyto sazenice měly být dovezeny z velkoškoly Budišov na tehdejší LS Jaroměřice nad Rokytnou (dnes Třebíč) a měly být vypěstovány z našich bukovic, které jsme za tímto účelem LS Buchlovic uvolnili z našich zásob.

Na naší lesní správě v té době ještě žádné semenáčky buků v přirozených obnovách nerašily, poněvadž bylo chladné počasí s ranními mrazy. Sníh v té době ale ležel i v Jaroměřicích, a tak sazenice buku deklarované jako sazenice z velkoškoly Budišov (z našich bukovic), pocházely zřejmě odněkud z jižního Slovenska nebo dokonce z Maďarska.

Ztráty ze zalesnění těmito sazenicemi se pohybovaly mezi 80-100 % a celkové ztráty ze zalesnění tak přesáhly 50 procent. Navíc přestala Lesní společnost Buchlovic po povodních obhospodařovat. Postupně opustila všechny lesní školky.

Pracovníci jednotlivých lesních školek si prohlížejí, jak se daří sazenicím

V roce 1995 šlo o školky Čeložnice na revíru Bohuslavice a Rákoš na revíru Velehrad. Při povodních v roce 1997 se ocitla čtyři metry pod hladinou také lesní školka Bahňák na revíru Kvasice nedaleko Otrkovic. Také tuto školku přestala Lesní společnost Buchlovic po povodních obhospodařovat. Postupně opustila všechny lesní školky.

Snaha využít lesní školky, které jsme při transformaci lesního hospodářství v roce 1992 převzali od bývalého Lesního závodu Buchlovic Jihomoravských státních lesů Brno, a špatná zkušenost s přerostlými a narašenými sazenicemi neznámého původu nás vlastně nepřímo přinutily pěstovat si sazenice ve vlastní režii. Přestože toto

naše rozhodnutí nebylo v souladu s koncepcí Lesů České republiky, schválil nám pěstování sazenic tehdejší správní ředitel LČR Ing. Břetislav Jakubec, skutečný lesnický odborník a především dřívější školkař, který věděl, že to znamená spoustu práce, navíc bez jakéhokoliv finančního ohodnocení, především pro revírnický příslušných revírů.

Při tvorbě nového lesního hospodářského plánu na léta 1995-2004 byly na náš návrh na lesním hospodářském celku Buchlovic vyhlášeny dvě genové základny pro buk lesní, dub zimní a habr obecný, jejichž celková výměra je zhruba 3 479 ha, což představuje téměř 23 % z celkové výměry LS Buchlovic (15 324 ha).

V těchto genových základnách mohou být k zalesnění holin z těžby použity pouze sazenice buku, dubu a habru, vypěstované ze semen pocházejících z těchto genových základen. Také proto si pěstujeme sazenice pro tyto genové základny v našich lesních školkách. Díky přesné evidenci a stálé kontrole tak máme zaručeno, že se do genové základny dostanou skutečně jen sazenice z genové základny.

K 31. říjnu letošního roku jsme v našich lesních školkách registrovali 1 193 900 sazenic, z toho 624 500 schopných výsadby. Každoročně začátkem listopadu po inventuře sazenic provádíme tzv. objезд školek, který slouží jako kontrola provedené inventury, který ale hlavně přispívá k předávání zkušeností mezi pracovníky jednotlivých školek. I přesto, že jsme museli převážnou část našich lesních školek znovu obnovovat, jsou výnosy z ocenění vypěstovaných sazenic vyšší než náklady vynaložené na jejich vypěstování a hospodářský výsledek na výkonu výroba sazenic je tak stále kladný.

Všem pracovníkům, kteří se na pěstování našich kvalitních sazenic lesních dřevin známého původu podílejí, patří velký dík, především však našim revírnickům, kteří školkařskou činnost dělají nad rámec svých pracovních povinností, hlavně z lásky k lesům, o které se starají, a z pocitu odpovědnosti za jejich budoucí stav.

K Národnímu památníku vede opět důstojná cesta

Lesní cesta Klementina u obce Vysoké Pole na Valašsko-kloboučsku na území Lesní správy Luhačovice se dostala novému kabát. Nově zrekonstruovanou ji 25. listopadu slavnostně otevřeli

zástupci vlastníka, jímž jsou Lesy ČR, za přítomnosti statutárního náměstka hejtmána Zlínského kraje pana Libora Lukáše, starosty obce Vysoké Pole pana Josefa Zichy a ředitele krajského ředitelství Zlín Lesů ČR pana Martina Pavlíčka.

Slavnostního aktu se zúčastnili rovněž starostové obcí sdružených v mikroregionu „Ploština“, pamětnice tragických událostí z konce II. světové války paní Hůštová z Vysokého Pole a lesní správce LS Luhačovice Jaroslav Turek.

Celková délka opraveného úseku činí 3,27 km. Při rekonstrukci byly sanovány nestabilní úseky, zbudovány byly nové příčné odvodňovací objekty, nová horská vpust a v celé délce komunikace položen nový povrch.

Cesta bude sloužit k odvozu dřeva pro revír Vysoké Pole. Do konce roku bude postaveno dřevěné odpočívadlo pro návštěvníky lesa a Národního kulturního památníku Ploština.

Národní památník Ploština připomíná tragický osud někdejší pasekářské osady nedaleko Valašských Klobouk, kterou těsně před koncem druhé světové války nacisté vypálili a její obyvatele vyvraždili za jejich podporu partyzánům.

Náměstek hejtmána Zlínského kraje Libor Lukáš se zdraví s paní Hůštovou

Lesní hospodářství není jen těžba dřeva, ale i ochrana porostů

Krajské ředitelství Zlín je organizační jednotkou státního podniku Lesy České republiky se sídlem v Hradci Králové, která vykonává inspekční a metodickou činnost pro pět lesních správ obhospodařujících 65 848 ha státní lesní půdy.

Lesní správy slouží zároveň jako odborní lesní hospodáři na 32 794 hektarech lesních porostů v držených téměř 26 tisíc drobných soukromých vlastníků na katastrální výměře 387 819 ha Zlínského kraje (okresy Zlín, Kroměříž, Vsetín, Uherské Hradiště a částečně kraje Olomouckého v okrese Přerov). Lesnatost oblasti je 40,3 %. Území patří do povodí řek Bečvy a Moravy, malou část území odvádí řeka Vlára do Váhu. Mimo běžných druhů zvěře žijící v celé oblasti se na její části v posledních letech trva-

Krajina moravsko-slovenského pohraničí u Starého Hrozenkova

le zdržuje rys ostrovid a vlk. Severní částí oblasti přechází medvěd hnědý. Nacházejí se tam i dvě chráněné krajinné oblasti se za-

chovalými lesními porosty – Bílé Karpaty a Beskydy.

V západní části kraje jsou dominantní Chřiby s nejvyšším vrcho-

lem Brdo v nadmořské výšce 587 m n. m. Zalesněné prudké svahy Chřibů pomalu klesají do rovinného středního Pomoraví. Střední

část tvoří Hostýnské a Vizovické vrchy, na které dále na východ navazují Vsetínské vrchy a Javořínky. Dalším významným pohořím na hranici se Slovenskem jsou Bílé Karpaty s nejvyšší horou Javořínka (970 m n. m.). Severovýchodní část ohraničují hřebeny Veřovických vrchů a Beskyd s nejvyšší horou Zlínského kraje Kněhyně (1 206 m n. m.).

Největší část lesních porostů, téměř 52,5 tisíc hektarů, tvoří hospodářský les, jehož posláním je vyvážené plnění všech funkcí lesa a produkce dříví. Lesy ochranné zaujímají asi 80 hektarů lesních porostů v lokalitách na nepříznivých stanovištích. V těchto lesích se uplatňuje zvláštní způsob hospodaření, vyplývající z daných přírodních podmínek. Téměř 12,5 tisíce hektarů zabírají lesy zvláštního určení. Tyto lesy mají vliv na zkvalitňování a ochranu životního prostře-

dí a označují se jako první zóny chráněných krajinných oblastí.

Jedině takto obhospodařované lesy mohou nepřetržitě plnit produkční i mimoprodukční funkce lesa a udržují v lesních ekosystémech optimální druhovou diverzitu. Produkční funkce lesů z hlediska veřejného zájmu je dána především tvorbou dřeva jako ekologicky obnovitelného zdroje suroviny pro příští generace.

Vlastní výkon hospodářských činností v lesích je zajišťován dodavatelsky specializovanými firmami prostřednictvím obchodních smluv. Předmětem těchto smluv je obnova, výchova a ochrana porostů.

Prodej vytěženého surového dříví se uskutečňuje dvojím způsobem, a to vlastním prodejem Lesů ČR, anebo prodejem dodavatelskému subjektu.